

[Duetoft]

Vi skal passe lidt på med, som ministeren gør, at beklage, at den hidtidige kulturpolitik er slået lidt fejl, fordi den ikke har lokket alle ind de forskellige steder; det er stadig væk de bedrestillede, de veluddannede, der benytter kulturtilbudene. Men det er vel ikke så ulykkeligt, det kan der da være mange grunde til.

Jeg glæder mig over den åbenhed, som den foreslåede kulturfond viser over for erhvervslivet. Det har vi jo gode traditioner for – hvad enten Fremskridtspartiet kan lide det eller ej, men de kan åbenbart ikke deres historie. I gamle dage var det ikke statskassen, der støttede kunstnerne, jo, det var det nok, men da hed statskassen bare hertugen, eller den hed kongen, som var mæcen for nogle kunstnere; i dag er det så statskassen, men i princippet er det det samme, at der altid har været en offentlig instans, der har støttet kunstnere, og sådan skal det blive ved med at være.

Men vi glæder os over, at erhvervslivet og fonde nu også skal have mulighed for at gå ind og sponsorere. Vi mener ikke, der er noget odiøst i, at store erhvervsvirksomheder vælger at bruge nogle af deres penge på at gavne nogle kulturelle fremstød. Jeg kan slet ikke se, at de så skulle have deres navn stående nede til højre på statuen, eller hvad det nu måtte være. Jeg synes ikke, man bør være så forarget over det, hvis man derved får udbygget kulturtilbudene væsentligt.

Kulturpolitikken hører sammen med mange andre områder, og et af de bedste eksempler på det er vel netop redegørelsens omtale af bogen og bogens situation. Det er meget let at sige her, at man vil gøre noget for bogen, at man vil lave udstillinger og kampagner; men spørgsmålet er jo, om man ikke netop på det område er nødt til at gribe fat et andet sted i det politiske spekter, nemlig i uddannelsespolitikken, og lægge mere op til, at man i folkeskolen måske prioriterer bogen og dens eksistens højere, end man har gjort i en periode. Alt i denne verden er ikke Anders And, selv om nogle af os er tilhængere af den lille and stadig væk. Der er også den klassiske litteratur, som børnene bør vide eksisterer. Jeg tror, at det skyldes uddannelsespolitikken, at bogen står i en vanskelig situation.

Hvad angår medieområdet, skal jeg gøre det kort, blot sige, at vi har lidt svært ved i redegørelsen at se det, som alle har talt om længe, nemlig at når vi fik alle satellitkanalerne, det

udenlandske tv, TV 2 og TV 1 og alt det dér, så skulle vi samtidig danne et kulturelt modstykke til det, således at flimmerkassen ikke blev det eneste kulturtilbud hverken for børn, unge eller andre mennesker.

Jeg har lidt svært ved at se, at man har taget den problemstilling op i redegørelsen. Hvor er forsamlingshusene henne? Hvor er hele den del af det lokale kulturmønster henne i redegørelsen? Det kunne godt have været opprioriteret lidt.

Nu er der jo meget diskussion i øjeblikket vedrørende støtte til egnsteatrene, og at det vil udvande de lokale kulturelle miljøer, hvis nogle af de teatre bliver nedlagt, og det er da muligt; men jeg vil gerne spørge ministeren, om udbygningen af tv-mediet, det, at man skaber tv-mediet regionalt, om det ikke giver mulighed for lokalt at skabe nogle kunstneriske miljøer. Jeg har i gamle dage ofte fået at vide, når jeg var ude i provinsen, at København havde så mange skuespillere, fordi dér lå Danmarks Radio, og dér kunne man få et job i kortere tid mellem engagementerne, og dermed var man med til som en magnet at suge kunstnere til København. Vil der nu ikke ske det ved regionaliseringen af tv, at man kan finde små kunstneriske miljøer andre steder, at det altså ikke nu kun er egnsteatrene, hvor der er kunstneriske aktiviteter?

Jeg ville gerne have gjort nogle bemærkninger om børnene, men tiden løber jo, så det må jeg vente med til anden omgang.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg håber, at den europæiske dimension bliver styrket ikke mindst efter den konference, som ministeren skal have tak for at have inviteret til omkring kulturpolitikken i Europa. Jeg håber så samtidig, at det er første skridt på vejen til at acceptere, at EF ikke kun er et koldt magtpolitisk økonomisk instrument, men at EF også har noget med kultur og følelser at gøre, og at det er en accept af, at vi deltager i det kulturpolitiske samarbejde i EF, at denne konference kan blive startskuddet til, at det er salonfæhigt også i denne sammenhæng at diskutere Europa og EF.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg havde en lille diskussion med hr. Duetoft før om det populære og det smalle, og det glædede mig at høre, at hr. Duetoft ikke alene –